

PHCD 87/2015

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui mecanism de transfer în situații de criză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentare într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid - COM(2015)450

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160 - 185 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4 c-19/610 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în sesiunea din 6.10.2015, Camera Deputaților

1. Ia act că, urmare a neclarităților care persistă la nivelul Consiliului UE cu privire la propunerea de instituire a mecanismului permanent de transfer în caz de criză, România a formulat, ca și multe alte state membre, rezervă de fond asupra propunerii legislative a Comisiei.
2. Consideră că decizia privind un mecanism de transfer pentru solicitanții de protecție internațională ar trebui adoptată prin căutarea consensului la nivelul statelor membre.
În același timp, este cert că oricare dintre statele membre, care au susținut în toate împrejurările valorile și principiile fundamentale ale Uniunii, vor sprijini și consensul destinat instituirii mecanismului de transfer.
3. Susține că, interpretând art. 78 alin. (2) lit. c) TFUE prin prisma Declarației cu privire la articolul 222 TFUE, ce prevede că dispozițiile aceluși articol nu pot aduce atingere dreptului altui stat membru de a alege cel mai adecvat mijloc de a se achita de obligația sa de solidaritate, ar trebui dedusă că, pentru o viitoare aplicare în practică în mod eficient și integral a unui mecanism de transfer, este necesar acordul fiecărui stat membru în parte, ceea ce corespunde cu utilizarea principiului caracterului voluntar pentru orice mecanism de transfer.
4. Consideră că principala provocare rămâne în continuare stabilirea cu adevărat a necesității unui mecanism permanent de transfer, în condițiile în care art. 78 alin. (3) TFUE prevede deja că, „[î]n cazul în care unul sau mai multe state membre se află într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți din țări terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei, poate adopta măsuri provizorii, în beneficiul statului sau al statelor membre în cauză.”

5. Consideră că propunerea de regulament ar fi trebuit să explice caracterul adecvat al art. 78 alin. (2) lit. e) TFUE ca temei juridic; consideră că, ținând cont de obiectul reglementării, utilizarea art. 78 alin. (3) TFUE ar fi fost mai adecvată.
6. Semnalează riscul generat de paralelismul de reglementare între mecanismul de măsuri provizorii vizat la art. 78 alin. (3) TFUE și prezenta propunere de regulament și apreciază ca neclară justificarea necesității coexistenței celor două mecanisme.
7. Semnalează că ar fi rațional să se caute în primul rând soluții menite să evite perpetuarea unui fenomen care ar pune în pericol însăși existența Uniunii, decât să se mobilizeze toate resursele disponibile pentru instituirea unui mecanism permanent de transfer. În același timp, semnalează că promovarea unui astfel de mecanism presupune convingerea inițiatorilor propunerii că aflusul masiv de migranți s-ar permanentiza.
8. Consideră că se impune motivarea necesității promovării prezentei propuneri de regulament, în acord cu obiectivul anunțat, și anume cel de gestionare într-un mod viabil pe termen lung a aflurilor importante și disproporționate de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi.
9. Solicită Comisiei Europene să clarifice statutul viitor al Directivei 2001/55 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, precum și motivele pentru care acea directivă nu a fost activată până în prezent.
10. Exprimă rezerve și solicită clarificări suplimentare privind viitorul rol al Comisiei Europene în gestionarea unui mecanism european permanent, în privința viitoarelor criterii de apreciere a modului de funcționare a unui sistem național de azil, în ipoteza în care acelea ar fi confruntate cu presiuni menite să activeze viitorul mecanism permanent de transfer.
11. Solicită clarificări cu privire la sursa și justificarea criteriilor aferente cheii de repartizare a solicitanților de protecție internațională, în contextul în care, în acest domeniu de reglementare, cu sensibilități și particularități naționale, s-ar impune luarea în considerare într-un mod mai pronunțat a acestor particularități naționale.
12. Observă că obiectivul mecanismului de transfer privind asigurarea unei repartizări echitabile între statele membre a persoanelor îndreptățite la protecție internațională nu poate fi complet realizat în forma propusă de Comisia Europeană, din moment ce Protocoalele nr. 21 și 22, anexate la tratatele Uniunii, prevăd regimuri juridice derogatorii în spațiul de libertate, securitate și justiție, exceptând astfel trei dintre statele membre de la regimul juridic comun.
Semnalează că acest fapt ar putea constitui temeiul renunțării la caracterul obligatoriu al unui viitor mecanism de transfer al solicitanților de protecție internațională.
13. Salută recunoașterea importanței considerentelor de securitate națională și ordine publică în contextul mecanismului permanent; cu toate acestea, în sensul dispoziției corespondente din Decizia nr. 2015/1601 a Consiliului UE, ar trebui precizat în mod explicit faptul că, în cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un solicitant constituie un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, respectivul stat ar putea refuza preluarea acelei persoane, iar nu doar să informeze celelalte state membre cu privire la riscul de securitate.
14. Observă că propunerea de regulament nu prevede măsuri de descurajare pentru eventualele abuzuri ale solicitanților sau pentru refuzul de a coopera cu autoritățile statului în care se desfășoară procedura de înregistrare.
15. Salută recunoașterea importanței considerentelor de integrare a solicitanților de protecție internațională, în sensul posibilității statului membru de transfer de a-și exprima anumite preferințe în privința solicitanților, desigur cu respectarea principiului nediscriminării.

16. Semnalează necesitatea de a fi identificate modalitățile de însoțire a procedurii de transfer cu instrumente ale unei cooperări administrative strânse între statele membre și cu sprijinul operațional al Biroului European de Sprijin pentru Azil.
17. Exprimă rezerve față de posibile „sanctiuni financiare” pentru statul membru care nu va putea participa la mecanismul de transfer.
18. Consideră că ar trebui clarificate dispozițiile menite să sancționeze cu suspendarea mecanismului acel stat membru beneficiar care și-ar încălca obligații prevăzute în legătură cu foaia de parcurs cu măsuri aferente executării mecanismului; cu alte cuvinte, va trebui clarificat raportul între natura transnațională a unei crize (sau presiuni) migraționiste și importanța măsurilor de remediere a crizei întreprinse la nivelul statului membru beneficiar.
19. Recomandă colectarea urgentă de informații și analiza distinctă a problematicii copiilor refugiați, în special a celor sosiți neînsoțiți sau care nu dispun de suficient sprijin parental, problematică ce ar putea face obiectul unei comunicări dedicate acestui subiect și a unui plan de măsuri urgente, posibil în cooperare cu Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF).
20. Se alătură avertismentului lansat de Rețeaua europeană a programului pentru apatrizi, ce a lansat o campanie pentru a opri creșterea numărului de copii apatrizi în Europa, unde aproximativ 600.000 de persoane nu au cetățenie, reamintind că acestor persoane le sunt refuzate unele drepturi fundamentale, fiind mai vulnerabili la exploatare.
21. Salută lansarea de către Guvernul României a dialogului structurat cu reprezentanții societății civile, precum și perspectiva creării unei „Coaliții naționale pentru integrarea refugiaților”, care va avea ca obiectiv perfecționarea cadrului instituțional și legislativ din domeniu, în vederea facilitării integrării sociale a refugiaților, cu accent pe punerea în aplicare a unor decizii de natură logistică, asistență sanitară, școlarizare etc.
22. Recomandă abordarea la nivelul Uniunii a problematicii migranților, cooptând mediul de afaceri și societatea civilă, pentru a identifica soluții comune care să reducă presiunea asupra bugetelor de stat, stimulând în același timp și integrarea socială a refugiaților.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

VALERIU - ȘTEFAN ZGONEA

București,
Nr.